

Slovenska Narodna

Podporna Jednota

Ustanovljena 9. aprila 1904

Inkorp. 17. junija 1907 v drž. Illinois.

GLAVNI STAN: CHICAGO, ILL.

UPRAVNI ODSEK:

Predsednik: Jakob Miklaunčič, Lock Box 3, Willock, Pa.
I. Podpredsednik: Martin Štefančič, R. R. 2, Pittsburg, Kans.
II. Podpredsednik: Louis Skubie, 2727 S. Tripp Av. Chicago, Ill.
Tajnik: John Verderbar, 2708 S. Lawndale, ave., Chicago, Ill.
Tel. Lawndale 4635.

Blagajnik: Martin Potokar, 1625 S. Racine ave., Chicago, Ill.
Zapisnikar: Jožef Kuhelj, 9476 Ewing ave., So. Chicago, Ill.

NADZORNI ODSEK:

Anton J. Terbovec, Box 25, Denver, Colo.
Dragotin Pogorelec, 508 Moffat St., Pueblo, Colo.
Thomas Golob, Cor. 8th & Wright St., La Salle, Ill.

POROTNI ODSEK:

Anton Hrast, P. O. New Duluth, Minn.
Martin Železnikar, Box 276, Barberton, O.
John Šare, Box 131, Evergreen, Alta., Canada.

UREDNIK "GLASILA":

Jože Zavertnik, 2821 So. Crawford ave., Chicago, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

M. A. Weisskopf, M. D. 1801 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Vse denarne zadeve in stvari, ki se tičejo glavnega urada, se imajo pošiljati na gl. tajnika.

Pritožbe glede nerednega poslovanja, na predsednika nadzornega odseka A. J. Terbovecu.

Zadeve prepirljive vsebine predsedniku porotnega odseka, A. Hrastu.

Vse druge stvari, ki imajo stik z "Glasilom", izvzemši spremembe naslovov uradnikov krajevnih društev pa Glasilu 2821 So. Crawford Ave., Chicago, Ill.

Marco Visconti.

Zgodovinski roman. Italijanski napisal Tommaso Grossi.

"Oprostite, milostljiva gospa, o tem niti misliti ni. Kako bi mogel jaz dvomiti o Marku, o tistem možu, ki je posebej velika dušnost! Bi hoteli verjeti da, če bi ne bil jaz tak revež, kakor je vsem znano, ampak denimo, da bi bil kak imeniten gospod, kak knez, kak kralj, a zajedno njegovi najhujši sovražniki, bi se še vedno upal položiti svojo glavo v njegovo naročje, in zaspati tako mirno in varno, kakor da bi jo bil položil na dve mehki blazini! In pa, rečem vam še to, kar se vam bo morda celo nesmiselno zdelo, da jaz čutim za tega moža tako ljubezen in udanost, da, glejte, tudi če bi me hotel ubiti, bi se mi to ne dozdevalo nič grenko; ne, z veseljem bi hotel svoje življenje dati, tako rad, da bi ga jedino le za vero dal rajše."

"Torej pojdeš?"

"In še kako rad! Komaj čakam, da es podam na pot."

"Le to mi dela skrbi", je dejala Ermelinda, da bi ti znali med potoma kako past nastavit tisti, katerim je ležeče na tem, da bi preprečili to tvoje potovanje."

"Zato pa se je treba takoj in na skrivnem napotiti, da ne bojo imeli časa pripraviti se. Sicer pa bi imeli še opraviti z menoj. Lisi, ki je že pustila rep v past, se tako lahko ne vlovi."

"Ná!" je dejala Ermelinda, "tu imaš pismo. Razumem tudi jaz, da čim hitreje se postopa v takih zadevah, tem bolje je."

"Le bodite brez skrbi", je odgovoril Lupo. "Samo se toliko, da pojem kaj na hitrem, pozdravim očeta in mater, potem se koj napotim."

"Srečno, moj dobri Lupo, Bog naj te spremlja!" je dejala grofica. Toda čez trenotek ga je poklicala zopet nazaj, da mu je rekla še: "In ako glumec iztašne kaj med tem, ko boš ti na poti, pošljem nemudoma sela, da te obvesti. Saj veš, Tremacoldo mi je obečal, da bo lazil okoli, in ne neha prizadevati si, dokler jim ne pride na sled."

"Vem, tako sva porazumljena... Le še nekaj bi vam hotel reči, predno odidem..."

"O, le reci, nič se ne boj!"

"Hotel sem reči, da če bi se dogodilo... pa ni treba, ker že tako skrbite za nje... In pa vi ste tako darežljivi, da skazujete usmiljenje tudi tistim, katerih ne poznate... Ne, ne, nič več mi ni treba govoriti". To reki je šel izpolnjevati svojo nalogo.

Idoč proti mestnim vratom, da bi se napotil, je srečal Lodrisia, kateri je jezdil tam mimo z dvema oprodama. On je poznal tistega gospoda, in je vedel, da med njim in Ottorinom je bil neki stari gnjev. Ker sta si pa oba še vedno skazovala neko površno ljudnost, katera, kakor vsakdo večkrat ostaja tudi potem, ko preneha prijateljstvo, je privzdig

nil čepico in se priklonil sorodniku svojega gospodarja ter jezdil naprej; a ni opazil, kako se je uni začudil, ko ga je zagledal. To liko manj je mogel šele slutiti, da sta tedaj on in tisti jezni vitez mislila na jedno in tisto osebo, se vé vsak po svoje, ter sta radi iste osebe oba tudi potovala, dasi vsak v različno smer.

Mi pustimo Lupa, naj gre po svoji poti, pa hočemo slediti unemu, kateri je dobil prejšnji dan neko pismo od Pelagrua, da bi se z njim pomenil o skupnih zadevah.

Lodrisio, ki se ni mogel dosti načuditi, ko je zagledal svojega ujetnika, katerega si je predstavljajal pač nekje drugje a ne v Milanu in vsekakor ne kot popotnika — je zašepetal nekaj v uho jedne mu svojih dveh oprod, in ta je pri kimal z glavo in zaostal.

"Kateri vedež, katera čarovnica, ali peklenšček je pa prinesel tega na svojih rogeh semkaj?" je dejal sam seboj čemerni vitez, poganzaje konja po cesti, ki je vedla v Rosate. "Ali je vrag, da se mi nima kar nobena posrečiti! da mi mora iti vse narobe! Katera nesrečna zvezda me vlada, da ima tako slab upliv na me? ... In kam se je mogel pač napotiti tisti malopridnež? Nemara v svoje gore? O, da, tudi tisti lopovski gorjani imajo še neke račune, toda pride dan, da mi bojo morali vse in kratu plačati!"

Ker je opreda, ki je spremljal Lodrisia, videl svojega gospoda jezditi naprej, zamišljenega, z zaripljenim obrazom, se ni upal ziniti, in je šel za njim pohlevno, gledaje ga po strani, kakor gosposki pes, kateri z gobcem pri tleh in z repom privitim tje pod trebuh, caplja za svojim gospodarjem, od katerega jih je ravnokar dobil.

Vitez je pa v jednomer poganzjal konja, a njegove misli so se ustavljale pri raznih predmetih in osebah, katere so tedaj vznemirjale njegovo črno dušo. Delali so mu grozne skrbi: Marko, Bice in Ottorino, in belil si je glavo, kako bi popravil tu, kako obrnil tam. Tako, uglobljen v svoje načrte, je dospel v Rosate, ne da bi bil celo pot kaj spregovoril.

Tam se je spravil s Pelagrua v neko bolj osamljeno sobo, in ga je vprašal koj: "Torej se je vrnil sel iz Lucea?"

"Dá, evo tu Markova pisma", je odgovoril oskrbnik in mu pomolil neki zavitek. Lodrisio ga je odprl in se vsedel. Dolgo časa je potihoma čital, a uni je med tem stal ondi pred njim s čepico v roki.

Ko je Lodrisio končal čitati, je zmajal z glavo, in zgibaje rameni je rekel:

"I no, po navadi z Nemei slabo, z Luccanci še slabše. Prvi so kakor besni, katerih bi ne napolnil Pad o povodnji, drugi pa stiskalei, skopuhi, ki bi ne dali belice, če bi imeli z njim odkupiti lastno kožo od Turkov ali pa od vruga. Jedni zahtevajo besneži, drugi pa odrekajo s krikom, in on je tam v sredi med njimi ter zaj-

ma sedaj sod a sedaj obroč, danes vklene kakega vojaka, a jutri obe si kakega meščana; tako omahuje sem pa tje, dokler se konečno vsem ne zameri. Sam pravi, da je tako nevoljen in sit, da misli storiti, kar ni nikdo nameraval do sedaj, namreč prodati vladarstvo Florentincem ter oditi."

"Če se to zgodi", je dejal Pelagrua: "potem se pač zopet živo poprimite tukajšnjih zadev."

"Gotovo, in uni povodec, s katerim sva ga hotela midva tu navezati, bo, kakor vidim, sedaj nepotreben."

"Nepotreben?" je zopet poprijel oskrbnik, grizeč si mezinčev noht, "Bog daj, da bi bil nepotreben! Jaz se bojim, grozno bojim, da nam še ta sladka deklinica tako zmede liste, da ne bomo imeli več srečne igre."

"Od kod zajemaš te prazne strahove?"

"Zajemam jih od tod, da Marko, kateremu sem jo le tako od daleč omenil, da bi ga počasi pripravil, in da bi izvedel njegovo mnenje, — kaj mislite?"

"Kaj? ne mara nič več?"

"Presneto! — Kaj pravite, da li mara? — Hotel ga je snesti živnega tistega mojega seta. Meni pa je pisal, da glede nje in Ottorina naj se ne ukvarjam več. Da bi ga bili nemara opravki ozdravili od ljubezni?"

"Toliko boljše, če mu je ta nemnost prešla iz glave. Tako se tem živahnejše loti resnih in važnih zadev, ki bojo v hasek njemu in tudi nam."

"Že razumem. Toda kaj naj jaz počnem s to klepetuljo?"

"Pač to, kar sva že sklenila: pripraviti jo z lepa ali z grda, da ugotovi Marku. Kaj misliš, da, ko se on vrne semkaj, in jo najde že pregovorjeno za se, ti ne bo hvaležen za to? — Gotovo bo, in bo tudi, če mu je prvotna gorečnost nekoliko upadla."

"O, da bi res bilo tako! Toda, vi ne veste, kak težaven popravek je z njo! Pomislite že dvajset dni je tu, in je vedno še tega mnenja, da biva v Castellettu. In se nisem upal če..."

"O, izvrstno si napeljal! Da bi te vrag!"

"Kako naj bi bil pa?"

"I, no, ko si videl, da z lepa ni nič, si mogel začeti na drug način. Se vidi pač, da nisi vajen ženskam."

"Toda vi ne veste, da ona omedleva za vsako ničarijo."

"Pusti se jo, naj se pači, kakor ji je ljubo, in se gre po svoji poti naravnost naprej."

"Vam je lahko govoriti, a da bi skušali vi imeti posla z njo! Četrtri dan potem, ko je došla sem, jo je prišla taka vročica, da sem se moral že bati za njo, in sem mislil, da vsaka ura utegne biti njena poslednja. Če bi bila umrla res, pomislite, kaka zmešnjava! In kaj bi se bilo počelo potem z uno, ki je z njo?"

"A, z dekle misliš? Ali bi bilo treba pač mnogo pomišljati! Poslalo bi se je bilo spremljat gospodinjo, da bi se ta ne bala, ko bi morala sama spat. Konečno, kako je zopet ulovila sapo?"

"Ulovila jo je s pomočjo nekega pisma, katero je dobila od svojega ljubljencea."

"Od Ottorina?" je vprašal Lodrisio na pol zbežan in na pol neveren.

"Od Ottorina dá... toda ne jezite se, ker tisti Ottorino sem bil jaz."

"Ti si pisal pismo?"

"Dá, jaz sem ga pisal, in dobro posnemal pisavo."

"In kaj si ji rekel?"

"Najprej ji je bilo treba razložiti, zakaj se nisem k nji vrnil, kaj ne? In jaz sem ji dal tako razumeti, da Marko me je vsprejel jako ljubeznivo, da me namerava poslati v Toskano, a da imam toliko opraviti, da nisem prost niti po dnevi in niti po noči. Da sedaj se ne upam še omenjati mu najine poroke, ker vidim, da ni še popolnoma gođen za to; a da kmalu, ko mu storim neko veliko uslugo, se nadejam, da bo mogoče o tej stvari z vspehom govoriti z njim. Skratka: brez števila takih in enakih pravljic, in vse zabljeno z zadrževanjem in prisegami, kakoršne so v navadi med zaljubljenici, ter oslajeno z vročimi besedami — sree moje! moja sladka ljubezen! jedina moja nada! — in z vsakršnim sličnim jekvanjem, s katerim so vajeni ti blagodišeči gospodiči beliti sree takih

mladih ljubeznij potrebnih golobice".

(Dalje prihodnjt.)

V vsaki bolezni.

Dobrega zdravnika je v vsaki bolezni prvi korak, da izčisti drob, ker njegova zdravila ne morejo koristiti, dokler je kaj puste tvarine v črevesah. Iz tega vzroka so se dostikrat opozarjali naši čitatelji na Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino, katero naj se uživa takoj ko se zapazi kaka nepravilna. To vino vam popolnoma izčisti drob, naravnim potom, brez bolečine ali kake druge neprijetnosti, in ne da bi telo oslabilo. Tudi vam izpodbudi prebavila k delavnosti in tako je bitka za zdravje navadno dobljena. V resnici je to prva dobra pomoč, v skoro vsaki bolezni, in zlasti v boleznih želodca in črev. Izčistite si telo in ohranite ga v čistosti, pa se izognete mnogim boleznim. V lekarnah. Jos. Triner, 1333—1339 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. Če potrebujete dobrega linimenta v svojem gospodinjstvu, vam priporočamo Trinerjev liniment. — Advertisement.

Razredči sluze!

Vsim, ki trpijo vsled kašlja ali hripavosti naznajo, da

Severov
Balzam
za pljuča

Severa's
Balsam for Lungs

razredči sluze ter s tem podeli hitro olajšbo. Je tudi najboljšo zdravi lo zoper kašelj, hripavost, davico in enake nepravilne dihalnih organov. Cena 25 in 50 centov.

Naprodaj je v lekarnah. Vprašajte za Severov. Ako ga nima, naročite ga od nas.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

ZA BOŽIČ IN
NOVO LETO

se kaj radi spominjajo Slovenci svojcev v stari domovini in jim pošiljajo darove; seveda iz te dežele večinoma le GOTOVE-DENARJE; v tem oziru je najboljše, da se obrnejo v materinem jeziku na podpisanega, kateri : : : : vse hitro in točno odredi. : : : :

Frank Sakser

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

6104 ST. CLAIR AVENUE, N. E., CLEVELAND, O.

Nerednosti prebave.

Za ohranitev dobrega zdravja ne smemo pustiti nobenih nerednosti prebave, ker te so posledice kake bolezni, vsekako celega života ali posameznih delov telesa. Brez prave hrane in dobre prebave ne moremo živeti. Zato je važno, da imamo vedno pri rokah kakšno zdravilo, katero v slučaju nereda prebavnosti, zamore takoj odpo- moči. V takih slučajih se zamore priporočati vsakemu, dobro znano, staro, pravilno delajoče

Trinerjevo Amerikansko Grenko Vino

To visoko cenjeno zdravilo, bode očistilo prebavni sistem, brez vsake bolečine ali druge zapreke; poveča vašo slast, daje boljše moči notranjim delom telesa in odpravi zaprtico, kot vse druge nerednosti tikajoče se teh. Moralo bi se rabiti za vsako nepravilno prebave.

Imejte vedno to zdravilo v svojem pohištvu in rabite za

Zaprtnico
Bolečine v črevju
Glavobol
Slabosti
Nervoznost
Slabo prebavo
Zgubo slasti
Ujed
Nerednost po jedih.

Ne odlašajte stem misleč, da proide samo. Ako se ne zdravi pravilno in ob pravem času, tedaj vedno oslabi živce. Najboljše zdravilo vseh takih slučajih je

TRINERJEVO GRENKO VINO.

V lekarnah.

Ne jemljite družih.

JOS. TRINER,

UVAŽALEC IN IZVAŽALEC.

1333.39 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

ROJAKI V CHICAGO

— obiščite —

Bernardovo Vinarno

POŠILJA PO POŠTI NA ZAHTEVO.

PROSTO!

40 najlepših slovenskih 40
 -- PESNI --

3 mesece na poskušnjo
\$1.00 mesečno

Te izvrstne mednarodno govo-
 reče stroje, vam prodamo na niz-
 ke mesečne obroke \$1.00 in poleg
 dobite 40 slovenskih pesmi brez
 plačila, katere si sami izberete iz
 našega cenika (kataloga).

Posljite nam samo \$5.00 vna-
 pred in mi vam odpošljemo stroj
 z rekordami. Pišite še danes
 po naš cenik, katerega vam takoj
 pošljemo, brezplačno. Pišite na

INTERNATIONAL PHONOGRAPH CO.
 196 E. HUSTON ST. DEPT G. NEW YORK, N. Y.

Vse, kar morate vedeti o paketi pošti, poštini hranilnicah — Kako postane državljan. — Najnovejša slovenska izdaja (1913) z novimi zakonitimi odredbami. Vse v eni lični priročni knjižici. Koristno za vsakogar. **Unjski tisk.** Cena samo 25c. — Naróči se samo pri Bert. P. Laker, 1595 3rd ave., New York.

N Y (Adv.)

